

تابلۆیه کی ته و او نه کراو!

ئه سعه د جه باری
(سلیمانی)

پێشکەشه به هاوڕێی هونهرمه ندم «ئاکو غه ریب»

ئه وه من لیره چی ده کهم، په نگه هه رگیز به خه یالیدا نه هاتیبیت که پۆژی له پۆژان بگاته "تاران"، ئاخر بۆ ئه وه له خه ونیکی قوول ده چیت که خه به ری بیه وه وا ده زانی خه یاله و هه چیت. تاکه کهس نه بوو پووی له تاران کردیبیت، ئه وه ده یگوت باب و بابیرانیشم که دوو چاری پاره دوونان و هه له اتن به اتبان هه روه که من ده هاتنه "تاران"، ئه م شاره پایته ختی ئاواره بیمانه، لیره وه بریار له چاره نووسی ئیمه ده دریت!، پایته ختیک که هی ئیمه نییه، وه لئ جیی نیشه جیبوونی من و سه دانی وه که من بووه .

هه موو کووچه و کۆلانیکی جئ په نجهی کوردی پێوه دیاره، له یه کهم پۆژی نیشه جیبوونم هه ر زوو شاره که به پوحم ئاشنابوو، ئه وه پۆژی چیرۆکه کانی "سه مه دی بیه رنگی" و شیعره کانی "ئه حمه دی شاملوو" و ده نگه به سۆزه که ی "دارویش"، هه موو ئه وانهم وه که تابلۆیه که هه میشه له به رچاویوو، کاتی به شه قامه کانی شاردا تیده په پیم جاروبار چاوه کانم ده نووقاند و خۆم ده کرد به شه قامی خه یالیدانی بییری مندالیم و ئه وه پۆژانه م به بییر ده هاتنه وه که بۆ یه کهم جار تابلۆیه کم کیشا، مامۆستا میهره بانه که مان تابلۆکه ی بۆ فیستیقایلیکی گه وره ی ولات برد و تابلۆکه ی من یه که می به ده ست هینا، خه لاتیکه ی نایاب و وه که پاداشت، بری پاره ی دیاریکراویشیان به دیاری بۆ ناردم، کاتی پاره که م برده وه بۆ ماله وه و باوکم پێی زانی، له بری ده ستخۆشی بریکی باشی لیدام و توو په بوو، گوتی: تۆ ئه وه پاره یه ت له کوئ هیناوه، ده بییت بزانه م له کویت هانیوه؟، ئه وه پێی

وابوو من ئەو پارەيەم دزیوه، منیش هەموو چیپۆکە کەم بۆ گێرپایەوه کە تابلۆیەکم کیشاوه و مامۆستای هونەری قوتابخانە کە مان تابلۆکە ی ناردوو بۆ پایتەخت و بەشداریی فێستیفالی هونەریی گشتی پێ کردوو و لەسەر ئاستی هەموو قوتابخانەکانی ولات، ئەو تابلۆیە ی من پلە ی یە کە می بە دەست هێناوه و لە فێستیفالە کە وه هک خەلات برێک پارە لە گەل کەرەستە ی جیا جیای بۆیە و فلچە و قەلە می تایبە تی وێنە کیشانیان بە دیاری بۆ ناردووم، بابە تە کە م بۆ بابم پوون کردوو، وە لێ هەر بە عە قلیدا نە چوو، گوتی: دە بیئت سبە ی خۆم بییم بۆ قوتابخانە کە تان و بزنام ئە مە پاستە، یان درۆ!، ئیدی بۆ پۆژی دواتر باوکم دەستی گرتم و بردمی بۆ قوتابخانە کە مان، چوو بۆ لای بەرپۆیەر و لە وێ هەموو بابە تە کە یان بۆ پوون کردوو، منیش سەرە پای ئازاری جەستە م و لیدانی پۆژی پابوردوو ماندووی کردبووم، بە لام کاتییک باوکم راستییە کانی بۆ دەرکەوت، ئیتر هەک خۆی دلم ئارام بوووه وە دڵخۆش بووم. بابم ناھە قی نە بوو کە وتە دووی دۆزینە وە ی راستییە کان، ئاخەر منیکی قوتابی سەرە تایی و بە دەستھێنانی پلە ی یە کە م لە فێستیفالیکی هونەری سەر تاسەری ولاتدا بۆ ئە و جیی گومان بوو، لێرەش، لە م غوربەت و ئاوارەییە دا هەر بیرم لە لای زللە کانی بابم بوو کە بۆ من وانە یە کن و هە تا هە تاییە لە بییری نا کە م. پێشمەرگایە تی بۆ کە سیکی ئاسایی، ئە گەر جارێک هیز و وزە ی پێ بیە خشییت، بۆ هونەر مە ند دووجار هیز و وزە ی دە داتئ، دیمە نە کانی پۆژە سەختە کانی ئە نفال و وەیشوومە ی سەختی پووداوه تالە کانی سالی ۱۹۸۸ بۆ کوئ دە پۆم لە بەرچاوم ون نابن، ئەوی پۆژی دۆژمن لە

پەشبگیری خەلکی سقیل و قەتلوعامکردنی خەلکی گوندەکانی کوردستان و بەشیک لە شارۆچکەکان دەستی نە پاراست، من لێرەش لە شارێکی وا قەرەبالغی وەک "تاران" هەر بە جەستە دیم و دە چم، وە لێ دلم لای هاوہلە بە جیماو و شەھیدە کانی هاو پیمە، خۆیشم یە کیکم لە ئە نفالکراوہ زیندووہ کانی نیشتمانە کە م، ئە وە تا دەر بە دەری شاران و دوور لە زیدی خۆم، نازانم بۆ کوئ هەنگاو دە نیم و بۆ کوئ دە چم! نازانی چۆن بوو لە پیر بیرت لە وە کردووہ کە لێرەش وەک لای خۆتان دەست بۆ فلچە و بۆیە و تابلۆ کیشان بەریتە وە، هیچ نە بیئت بە شی نیمچە خواردنییک و تیروونی سک و برسیتی نە چێژی، بە شی ئە وە بجوولیت ژیانت مسۆگەر بکە ی و دەست لە کەس پان نە کە ی تە وە، پێکەوت و ابوو، پێش ئە وە ی بییتە "تاران" هەر لە "سە قز و سنە" کۆمە لێک هونەر مە ند و نیگار کیشی شارە کانی ئە ویدیوت ناسی، لە ویش ئە وان بۆ خودناسین و ئە وان ناسین چاویان زیاتر کردیتە وە . تابلۆیە ک... دووان و سێ تابلۆ.. تاد، ئە مانە دەرگایە ک بوون کە زیاتر بتناسن، لێرە وە و دە و دە بۆ چوونە نیو بواری هونەری و تا ئە ندازە یە ک تیکە لاویوون لە گەل دنیای نووسین و بلۆکردنە وە بە زمانی فارسی، ئاشنایە تی پەیدا کردن لە گەل دە یان نووسەر و پۆژنامە نووسی ناوداری "تاران" و کتیبخانە زە بە للاحە کانی ئە وێ کە بۆ من لە و پۆژانە دا ئە ستیرە ی بەختی دە گە شاندم وە پۆژ بە پۆژ، ئاسان نییە دە قە شیعیییە کانی "شیرکو بیکیە س" لە زمانی کوردییە وە بکە ییت بە زمانی فارسی و لە گوشار و پۆژنامە گەر وە و پیر خوینەرە کانی بلۆکە کانی ئە و سە ر دە مە دا بلۆبێنە وە و

له پال ناوی شیعره کانی "شیرکو بیکهس" و له هرگتپانی خوتدا ناوت بچیته پیزی ناوه کانی گه وره نووسه رانه وه .

هرچیم ده کرد هر بیرم له لای نیشتمان و زیدی خوم بوو، نه و پوزانه ی پیاسه یه کی شه قامه کانی "مه وله وی"، یان "پیره میرد" و "به رده رکی سه را" م بهرچاو ده هاته وه، له شه قامی "پیره میرد" بو یه که م جار له وی بهر پیکه وت "سمایلی ماملی" م ناسی، ناخر بو منیکی گه نج ناسینی یه کی که له کوره کانی "ماملی" ی که له هونه رهنده که م نه بوو، نه م ناسینه ش پوز به پوز په ری ده سنده، کاتی که هاتمه نه ویدیو، گه وره یی نه و هونه رهنده م لیره زیاتر بو ده رکه وت، من و "سمایلی ماملی" نه و دۆستایه تییه مان هر به گه رمی ماوه ته وه .

شه قامه کانی "تاران" وه که دلی من جه نجالن، لیره ش له کوچه یه کی نه م شاره دا له نیو هه وشه یه کی گه وره دا ژوریکم به کری گرتبوو، نه م ژوریه ی من وه که له نده رخانه که ی "پیره میردی نه مر" هه میسه له میوانی نیره و نه وی و هه موو هاوپی بی نه واکانم جمه ی ده هات، ده یان و ده یان شه و پوزی غوربه تی و فرمیسک و نازار و پیکه نین و گریان و خه م و خه یال له و ژوریه دا له دایکبوون، حیکایه ته کانی نه و ژوریه و خاوه ن خانووه که که پیره ژنیکی پاره په رست و پوله کی بوو، سه دان چیرۆکن له چیرۆکه کانی (کلله و دیمنه) و هر له پوز سه ییر و سه مه ره کانی پۆمانی شاری (حسین عارف) ده چیت، نه و ژنه له یه که کاتدا سه رپاست بوو، له کاتیکی دیکه دا هینده وردبوو خووی میرووله ی گرتبوو، بو هه موو سه ره مانگن له واده و ساتی خویدا ده هات و داوای کریی ژوریه که ی ده کرد و ده یگوت: من ژورم به زگورتی داوه، که چی تو کردووته به ئوتیل و هاوپیکانت تیدا ده حه وینه وه و کولی

هاوپیه کت کللیکی ژوریه که ی پییه و به که یفی خویان دین و ده چن، بویه هه موو سه ره مانگی که په لپی ده گرت و ده یگوت: ده بیت کریی ژوریه که م بو زیاد بکه ییت، توش جاروبار به قسه ی خوش قایلت ده کرد که کریی ژوریه که ت بو زیاد ده که م، نیتر به و شیوه یه پوزگارت له نیو مشتومپی پوزانه ی خوت و پیریژن به پری ده کرد. قه ده ری تو وابوو، دایکت به پروداوی ئوتوموبیل له یه که هه ناسه دا گیانی له ده ست دا، کچی دواپی له نا کابی دایک بو تو مرگی که هه تا هه تابه ناخت ده سووتینی، وه که کوانووی به رئاگردانی ژوریه که ی دواپی نه وه ی له یه که م پوزی پیشمه رگایه تیدا قاچت شکا و بو به رده م زوپایه کی گه رمیان بر دیت تا نازاری قاچت له سه رمای زستانی گوند که میک گه رم بیته وه و نارام بگریت، له حه ژمه تی دایکت که به گه نجی سه ری نایه وه دلته وه که نه و سوپایه گری تیبه ربوویوو، کاتی باوکیشت له دواپی کچی دایکت به چنده سالی هر له پر و به نه خوشی، نه ویش مه رگ یه خه ی گرت و بو دواچار له نه خوشخانه ی کوماری شار بو تا هه تابه به جپی هیشتی، نه و دوو پروداوه جه رگبهر هر به گه نجیتی تو ی له په لوپو خست، له ناواریه ییشدا بو چرکه ساتیکش بی خه م نه بووی، خه می گه نجیتی و چاره نووسیکی نادیار، خه می که سوکاری به جیماوت له ماله باوان، خه می گونده سووتاوه کانی کوردستان و کیمیا بارانی شاریک، خه می پوز سه خته کانی ئایینه ده که نازانی به ره و کوخ ده چن، یه که یه که خه م ده ژمیری و له به رده م تابلویه کدا له پر ده ستت بو جگه ره یه که ده به ییت و به شه مچه یه کی نه ویدیو گر له جگه ر و ناخت ده ده ی، نیستا ده بی حالی "سلیمانی" چون بیت؟ .

۲۰۲۳-۱۱-۹